

Forslaget er simpelt hen ikke gennemtænkt, og det griber ikke fat om nældens rod, nemlig at folk alt for længe bliver hængende i sygedagpengesystemet.

Således påviste Socialforskningsinstituttet i 1999, at der i gennemsnit gik godt 7 måneder, fra en sygedagpengemodtager har sin første sygedag, til vedkommende første gang møder en kommunal sagsbehandler. Herefter er der flaskehalse og ventetid på sagsbehandlingen. Der er ventetid hver gang en sag går fra én instans til en anden, og det er jo en helt anden slags venteliste end den, vi taler om i dag.

Vi skal altså ikke bilde os ind, at selv om kommunerne fik mulighed for at yde støtte til sygdomsbehandling på privathospitaler og lign., så ville vi have løst problemet med, at syge bliver hængende alt for længe i det kommunale system.

Desværre er problemet i stedet for, som jeg tidligere sagde, flaskehalse og dårlig organisering af sagsbehandlingen i det kommunale system. Det er et alvorligt problem, for det er en kendsgerning, at langvarigt sygemeldte har svært ved at komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Så der er to grunde til ikke at støtte beslutningsforslaget. Den ene grund er, at det bryder med princippet om lige adgang til sundhedsydelse. Den anden grund er, at formålet med beslutningsforslaget, nemlig at afværge en social deroute, heller ikke nås. Der skal vi først og fremmest se på det kommunale systems måde at arbejde på.

Det Radikale Venstre synes, at kommunerne skal feje for egen dør i stedet for at prøve at flytte fokus til sundhedssektoren, hvor ventelisterne naturligvis skal ned. Men det er en helt anden sag.

Keld Albrechtsen (EL):

Det angivelige formål med det her forslag skulle være at gøre noget ved venteliste-problemet. Der er én ting, der er stensikker, nemlig at hvis det her forslag blev gennemført, så er i hvert fald den eneste ting, som man med sikkerhed på forhånd kan sige, at det ikke ville hjælpe noget som helst på, ventelisterne.

Det vil medføre et kolossalt bureaukrati, der skal opbygges i kommunerne. Dobbelt behandling med hensyn til vurdering af sygdomme. Der skal indføres et nyt kriterium. Gad vide, hvordan kommunerne nogen sinde skulle finde ud af, hvordan sådan et kriterium skulle fastsættes. En socialrådgiver skal måske tage stilling til,

hvem der er syg og hvor meget. Det er simpelt hen et forslag om indførelse af kaos i det danske sundhedsvæsen. Ja, men det er realiteten.

Jeg har sjældent set så uigennemtænkt et forslag som det her, som, hvis det blev gennemført, kunne få så katastrofale konsekvenser. Det står formentlig ikke forslagsstillerne klart. Der er jo heller ikke foretaget nogen egentlig dybtgående analyse af, hvad det i virkeligheden ville medføre.

Jeg tror, man har en eller anden drøm om at indføre noget, der ligner det i USA med et todelt sygehussystem, hvor den velstillede del af befolkningen har et sundhedssystem for sig selv, og hvor den dårligst stillede har et andet sundhedssystem på et meget dårligt niveau. Det er formentlig det, der er modellen.

Det koster langt mere for samfundet. Det amerikanske system er langt dyrere for samfundet end det danske. USA bruger jo pr. indbygger meget mere. Man skal altså være opmærksom på, at hvis man laver dette delte system, så bliver det altså ikke alene sådan, at en del af befolkningen, som ikke har midler til selv at forsikre sig, bliver ofrene, men sammenlagt bliver det altså også meget dyrere for samfundet. Og så bliver det kolossalt bureaukratisk.

Så man må sige, at det er uden hoved og hale. Hvor skal man så fremskaffe de medarbejdere, som skulle arbejde på disse privathospitaler, hvis hele formålet med det her forslag – det er jeg meget enig med SF i – jo selvfølgelig er at skaffe midler til opbygning af private hospitaler? For det er det centrale element i skabelsen af et todelt sundhedssystem. Men hvor skulle de medarbejdere komme fra? De vil selvfølgelig komme fra det offentlige system og medføre, at et i forvejen hårdt presset offentligt system vil bryde helt sammen.

Så siger man fra Det Konservative Folkepartis side, at så skal man bare bevilge nogle flere penge til sygehussvæsenet osv. – vi skal bare åbne kasserne. Men har man nogen sinde drømt om at være med til at finansiere sådanne udgifter? Næ, det har man ikke, for man har som hovedprogram punkt ved det kommende folketingsvalg, at statens penge skal deles ud til de velbærgede i form af skattelettelser.

Jeg synes, det her kan blive et godt tema for et kommende folketingsvalg, det synes jeg virkelig: Hvordan de borgerlige partier – samtidig med at den velbærgede del af befolkningen skal forgyldes med skattelettelser – vil fremskaffe midlerne til at bygge en hel masse nye privat-